Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 11. júla 2019*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mena žalobcu na zozname – Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu“

V spojených veciach T-244/16 a T-285/17,

Viktor Fedorovyč Janukovyč, bydliskom v Kyjeve (Ukrajina), v zastúpení: T. Beazley, QC, E. Dean a J. Marjason-Stamp, barristers,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: P. Mahnič a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016 s 1), a jednak rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017. s. 34), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis (spravodajca), sudcovia D. Spielmann a Z. Csehi,

tajomník: P. Cullen, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. októbra 2018,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Tieto veci patria do rámca reštriktívnych opatrení prijatých voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v dôsledku potlačenia demonštrácií na Námestí nezávislosti v Kyjeve (Ukrajina) vo februári 2014.

2 Žalobca, pán Viktor Fedorovyč Janukovyč, je bývalým prezidentom Ukrajiny.

3 Dňa 5. marca 2014 prijala Rada Európskej únie rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26). V ten istý deň Rada prijala nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1).

4 Odôvodnenia 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovujú:

„(1) Rada 20. februára 2014 dôrazne odsúdila akékoľvek použitie násilia na Ukrajine. Vyzvala na okamžité ukončenie násilia na Ukrajine a na úplné dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd. Vyzvala vládu Ukrajiny, aby zachovala maximálnu zdržanlivosť, a vedúcich predstaviteľov opozície, aby sa dištancovali od osôb, ktoré sa prikláňajú k radikálnemu konaniu vrátane násilia.

(2) Rada sa 3. marca 2014 dohodla, že s cieľom upevniť a podporiť právny štát a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine zameria sankcie na opatrenia na zmrazenie a vymáhanie aktív osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osôb zodpovedných za porušovanie ľudských práv.“

5 Článok 1 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

6 Podmienky tohto zmrazenia finančných prostriedkov sú uvedené v článku 1 ods. 3 až 6 rozhodnutia 2014/119.

7 V súlade s rozhodnutím 2014/119 ukladá nariadenie č. 208/2014 povinnosť prijať opatrenia na zmrazenie finančných prostriedkov a definuje podmienky tohto zmrazenia v podstate rovnakým spôsobom ako uvedené rozhodnutie.

8 Mená osôb, na ktoré sa vzťahujú tieto akty, sú uvedené na rovnakom zozname, ktorý sa nachádza v prílohe rozhodnutia 2014/119 a v prílohe I nariadenia č. 208/2014 (ďalej len „zoznam“) okrem iného s odôvodnením ich zápisu.

9 Meno žalobcu sa nachádza na zozname spolu s identifikačnými údajmi „bývalý prezident Ukrajiny“ a s týmto odôvodnením:

„Osoba, proti ktorej sa na Ukrajine vedie trestné konanie, ktorého cieľom je vyšetriť trestné činy v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu.“

10 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 14. mája 2014 žalobca podal žalobu zapísanú do registra pod spisovou značkou T-346/14, v ktorej sa okrem iného domáhal zrušenia rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014 v rozsahu, v akom sa ho týkali.

11 Dňa 29. januára 2015 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/143, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), a nariadenie (EÚ) 2015/138, ktorým sa mení nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1).

12 Rozhodnutie 2015/143 od 31. januára 2015 spresnilo kritériá zapisovania osôb, ktorých sa týka zmrazenie finančných prostriedkov. Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 bol konkrétne nahradený týmto textom:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:

a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere, alebo

b) zneužívania právomoci verejného činiteľa s cieľom získať pre seba alebo tretiu stranu neoprávnenú výhodu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva, alebo spolupáchateľstva pri takomto zneužívaní.“

13 Nariadenie 2015/138 zmenilo nariadenie č. 208/2014 v súlade s rozhodnutím 2015/143.

14 Dňa 5. marca 2015 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/364, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/357, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2015“). Rozhodnutie 2015/364 na jednej strane nahradilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 a predĺžilo uplatnenie reštriktívnych opatrení týkajúcich sa žalobcu do 6. marca 2016 a na druhej strane zmenilo prílohu k tomuto naposledy uvedenému rozhodnutiu. Vykonávacie nariadenie 2015/357 následne zmenilo prílohu I nariadenia č. 208/2014.

15 Aktmi z marca 2015 bolo meno žalobcu ponechané na zozname spolu s identifikačnými údajmi „bývalý prezident Ukrajiny“ a s týmto novým odôvodnením:

„Osoba, voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

16 Dňa 8. apríla 2015 žalobca upravil svoje návrhy v rámci veci T-346/14, takže sa týkali taktiež zrušenia rozhodnutia 2015/143, nariadenia 2015/138, ako aj aktov z marca 2015 v rozsahu, v akom sa ho tieto akty týkali.

17 Listom zo 6. novembra 2015 Rada doručila žalobcovi list kancelárie Generálnej prokuratúry Ukrajiny (ďalej len „GPU“) z 3. septembra 2015 a určený vysokému predstaviteľovi Európskej únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Listom z 26. novembra 2015 žalobca predložil svoje pripomienky.

18 Listom z 15. decembra 2015 Rada doručila žalobcovi list GPU z 30. novembra 2015. V tomto liste Rada informovala žalobcu, že mala v úmysle zachovať voči nemu reštriktívne opatrenia, pričom mu určila lehotu, v ktorej mohol predložiť pripomienky na účely ročného preskúmania. V liste zo 4. januára 2016 žalobca predložil svoje pripomienky.

19 Dňa 4. marca 2016 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2016/318, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/311, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2016“).

20 Aktmi z marca 2016 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení predĺžené do 6. marca 2017, pričom odôvodnenie označenia žalobcu nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z marca 2015, zmenené.

21 Listom zo 7. marca 2016 Rada informovala žalobcu o zachovaní reštriktívnych opatrení voči nemu a neskôr odpovedala na pripomienky žalobcu v predchádzajúcej korešpondencii a zaslala mu akty z marca 2016. Navyše určila žalobcovi lehotu, v ktorej mohol predložiť pripomienky pred prijatím rozhodnutia o prípadnom ponechaní jeho mena na zozname.

22 Rozsudkom z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada (T-346/14, EU:T:2016:497), Všeobecný súd zrušil rozhodnutie 2014/119 a naradenie č. 208/2014 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu, a zamietol návrh na zrušenie uvedený v zmene žaloby týkajúci sa na jednej strane rozhodnutia 2015/143 a nariadenia 2015/138 a na strane druhej aktov z marca 2015.

23 Dňa 23. novembra 2016 žalobca podal odvolanie na Súdny dvor Európskej únie zapísané do registra pod spisovou značkou C-598/16 proti rozsudku z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada (T-346/14, EU:T:2016:497).

24 Listom z 12. decembra 2016 Rada informovala zástupcov žalobcu, že mala v úmysle obnoviť voči nemu reštriktívne opatrenia a pripojila dva listy GPU, z ktorých prvý bol z 10. augusta 2016 a druhý zo 16. novembra 2016, pričom pripomenula lehotu, ktorá mu bola stanovená na predloženie pripomienok na účely ročného preskúmania reštriktívnych opatrení. Žalobca predložil takéto pripomienky Rade v liste z 11. januára 2017.

25 Dňa 3. marca 2017 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/381, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 34), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/374, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2017“).

26 Aktmi z marca 2017 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení predĺžené do 6. marca 2018, pričom odôvodnenie označenia žalobcu nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z marca 2015 a z marca 2016, zmenené.

27 Rada listom zo 6. marca 2017 informovala žalobcu o zachovaní reštriktívnych opatrení voči nemu. Odpovedala na pripomienky žalobcu uvedené v predchádzajúcej korešpondencii a zaslala mu akty z marca 2017. Navyše určila žalobcovi lehotu, v ktorej mohol predložiť pripomienky pred prijatím rozhodnutia o prípadnom ponechaní jeho mena na zozname.

Konanie a návrhy účastníkov konania

28 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 13. mája 2016 podal žalobu o neplatnosť proti aktom z marca 2016, ktorá bola zapísaná do registra pod spisovou značkou T-244/16.

29 Dňa 12. septembra 2016 Rada doručila vyjadrenie k žalobe vo veci T-244/16. Dňa 19. septembra 2016 Rada v rámci tejto veci predložila v súlade s článkom 66 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu odôvodnenú žiadosť, ktorou chcela dosiahnuť, aby obsah niektorých dokumentov priložených k žalobe, ako aj niektoré odseky vyjadrenia k žalobe neboli citované v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

30 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Všeobecného súdu bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k šiestej komore, ktorej bola z tohto dôvodu pridelená vec T-244/16.

31 Replika a duplika boli vo veci T-244/16 podané do kancelárie Všeobecného súdu 28. októbra 2016 a 13. januára 2017.

32 Dňa 13. januára 2017 sa vo veci T-244/16 skončila písomná časť konania.

33 Dňa 20. januára 2017 Rada predložila žiadosť podobnú tej, ktorá je uvedená v bode 29 vyššie, ktorou chcela dosiahnuť, aby obsah niektorých dokumentov priložených k duplike vo veci T-244/16 nebol citovaný v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

34 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. februára 2017 žalobca požiadal o nariadenie pojednávania vo veci T-244/16.

35 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. marca 2017 žalobca vložil podľa článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku do spisu vo veci T-244/16 nové dôkazy. Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 3. apríla 2017 Rada predložila svoje pripomienky k týmto novým dôkazom.

36 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. mája 2017 podal žalobu o neplatnosť proti aktom z marca 2017, ktorá bola zapísaná do registra pod spisovou značkou T-285/17.

37 Rozsudkom z 19. októbra 2017, Janukovyč/Rada (C-598/16 P, neuverejnený, EU:C:2017:786), Súdny dvor zamietol odvolanie žalobcu týkajúce sa čiastočného zrušenia rozsudku z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada (T-346/14, EU:T:2016:497).

38 Dňa 27. októbra 2017 Všeobecný súd vyzval účastníkov konania, aby zaujali stanovisko na jednej strane k vplyvu, ktorý by mohol mať rozsudok z 19. októbra 2017, Janukovyč/Rada (C-598/16 P, neuverejnený, EU:C:2017:786), na veci T-244/16 a T-285/17, a na druhej strane k prípadnému spojeniu týchto vecí na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.

39 Odpovede účastníkov konania na tieto opatrenia na zabezpečenie priebehu konania boli predložené žalobcom 9. novembra 2017 a Radou 10. novembra 2017. Pokiaľ ide o prípadné spojenie vecí T-244/16 a T-285/17, žalobca sa domnieva, že môže byť prípadne odôvodnené len na účely ústnej časti konania. Rada to ponecháva na úvahu Všeobecného súdu.

40 Dňa 9. novembra 2017 Rada predložila vyjadrenie k žalobe vo veci T-285/17.

41 Rada v rámci tejto veci predložila 20. novembra 2017 žiadosť podobnú tej, ktorá je uvedená v bode 29 vyššie, v ktorej žiadala, aby obsah niektorých dokumentov priložených k žalobe, ako aj niektoré odseky vyjadrenia k žalobe neboli citované v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

42 Dňa 24. novembra 2017 Všeobecný súd rozhodol, že druhá výmena vyjadrení vo veci T-285/17 nebola potrebná. V liste zo 6. decembra 2017 žalobca predložil podľa článku 83 ods. 2 rokovacieho poriadku odôvodnenú žiadosť, ktorou sa domáhal, aby Všeobecný súd povolil účastníkom konania doplniť spis o repliku a dupliku. Rozhodnutím z 19. decembra 2017 Všeobecný súd rozhodol vyhovieť tejto žiadosti a určil dátum, ku ktorému musela byť replika predložená.

43 Replika a duplika vo veci T-285/17 boli tak doručené do kancelárie Všeobecného súdu 22. januára 2018 a 8. marca 2018.

44 Dňa 8. marca 2018 sa vo veci T-285/17 skončila písomná časť konania.

45 Dňa 16. marca 2018 Rada predložila žiadosť podobnú tej, ktorá je uvedená v bode 29 vyššie, v ktorej žiadala, aby obsah niektorých dokumentov priložených k duplike vo veci T-285/17 nebol citovaný v dokumentoch súvisiacich s touto vecou, ku ktorým má verejnosť prístup.

46 Rozhodnutím predsedu šiestej komory Všeobecného súdu z 10. júla 2018 boli veci T-244/16, Janukovyč/Rada, a vec T-285/17, Janukovyč/Rada, spojené na účely ústnej časti konania alebo na účely konečného rozhodnutia na základe článku 68 rokovacieho poriadku, pričom účastníci konania boli v tejto súvislosti vypočutí.

47 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. septembra 2018 žalobca predložil svoje pripomienky k správe pre pojednávanie.

48 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 3. októbra 2018 a ktoré sa na žiadosť Rady a po vypočutí žalobcu konalo s čiastočným vylúčením verejnosti.

49 Rada na pojednávaní predložila pripomienky k správe pre pojednávanie, čo bolo zaznamenané v zápisnici z pojednávania.

50 Rozsudkom z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), Súdny dvor zrušil rozsudok zo 7. júla 2017, Azarov/Rada (T-215/15, EU:T:2017:479), ako aj akty z marca 2015 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok.

51 Z dôvodu potenciálneho vplyvu riešenia prijatého Súdnym dvorom v rozsudku z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), na tieto veci Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol uznesením zo 7. januára 2019 o opätovnom otvorení ústnej časti konania podľa článku 113 ods. 2 písm. b) rokovacieho poriadku, aby umožnil účastníkom konania vyjadriť sa v tejto súvislosti.

52 Dňa 10. januára 2019 tak Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby mu predložili svoje pripomienky k dôsledkom, ktoré by sa mali z rozsudku z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), vyvodiť pre tieto veci. Účastníci konania vyhoveli tejto výzve v stanovenej lehote.

53 Žalobca navrhuje vo veci T-244/16 a vo veci T-285/17, aby Všeobecný súd:

– zrušil akty z marca 2016 a z marca 2017 (ďalej spolu len „napadnuté akty“) v rozsahu, v akom sa ho týkajú,

– uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

54 V nadväznosti na vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní v odpovedi na otázky Všeobecného súdu Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žaloby,

– uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti odkazu na iné dokumenty

55 Je potrebné uviesť, že žalobca vo svojich písomnostiach týkajúcich sa návrhu na zrušenie aktov z marca 2016 odkazuje na písomnosti predložené Všeobecnému súdu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada (T-346/14, EU:T:2016:497), a vo svojich písomnostiach týkajúcich sa návrhu na zrušenie aktov z marca 2017 na uvedené písomnosti, ako aj na písomnosti predložené v rámci zrušenia aktov z marca 2016, ktoré pripája v prílohe.

56 Ako pritom správne zdôrazňuje Rada, treba pripomenúť, že na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti sa na prípustnosť žaloby vyžaduje, aby z jej samotného textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá. Podľa ustálenej judikatúry, aj keď text žaloby môže byť v konkrétnych bodoch podporený a doplnený odkazmi na určité časti priložených dokumentov, všeobecný odkaz na iné písomnosti, aj keď tvoria jej prílohu, nemôže nahradiť nedostatok podstatných prvkov, ktoré podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 76 ods. 1 písm. d) rokovacieho poriadku musia byť uvedené v samotnej žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. júna 2017, Al-Faqih a i./Komisia, C-19/16 P, EU:C:2017:466, bod 54 a citovanú judikatúru, a z 18. januára 2012, Djebel – SGPS/Komisia, T-422/07, neuverejnený, EU:T:2012:11, bod 42 a citovanú judikatúru).

57 V dôsledku toho všeobecný odkaz žalobcu na svoje písomnosti predložené buď v rámci predchádzajúcich vecí, alebo vo veci T-244/16, pokiaľ ide o vec T-285/17, treba považovať za neprípustný.

O veci samej

58 Na podporu svojich návrhov na zrušenie napadnutých aktov žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na neexistencii právneho základu, druhý na zneužití právomoci, tretí na nedostatku odôvodnenia, štvrtý na nedodržaní kritérií zápisu na zoznam, piaty na zjavne nesprávnom posúdení, šiesty na porušení práva na obhajobu a práva na účinný prostriedok nápravy a siedmy na porušení práva vlastniť majetok.

59 V prvom rade treba skúmať štvrtý žalobný dôvod založený na nedodržaní kritérií zápisu mena žalobcu na zoznam.

60 V rámci tohto žalobného dôvodu žalobca v podstate tvrdí, že dôvody zápisu jeho mena na zoznam nespĺňajú kritériá uplatnenia reštriktívnych opatrení vymedzených v napadnutých aktoch.

61 Žalobca konkrétne tvrdí, že vydanie oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu alebo začatie základného vyšetrovania v rámci prípravného konania voči nemu, nepostačujú na to, aby sa považoval za zodpovedného za údajné konanie. Vzhľadom na to, že dodržanie procesného práva je pri vyšetrovaní v rámci prípravného konania kontrolované GPU, ktorá podľa žalobcu neposkytuje požadované záruky nezávislosti a nestrannosti, Rada mala v tejto súvislosti taktiež vykonať dodatočné overenia. Žalobca okrem toho zdôrazňuje neexistenciu vývoja pri vyšetrovaniach v rámci prípravného konania, ktoré sú

voči nemu vedené od prijatia predmetných reštriktívnych opatrení, a odmieta tvrdenie Rady, podľa ktorého je táto neexistencia vývoja dôsledkom jeho vlastného správania. Napriek existencii povolenia začať vyšetrovanie za jeho neprítomnosti v jednom z trestných konaní, ktoré proti nemu vedú, nebol totiž konštatovaný žiadny vývoj a nebol proti nemu prijatý žiadny dôkaz.

62 Navyše listy GPU, z ktorých vychádzala Rada, nepreukazovali ani to, že by žalobca patril do jednej z kategórií osôb identifikovaných v rozsudku z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada (T-256/11, EU:T:2014:93). Aj za predpokladu, že v prejednávanej veci bola úroveň súdneho zásahu dostatočná, pokiaľ ide okrem iného o zhabanie majetku žalobcu a povolenie opatrení na vyšetrovaciu väzbu voči tomuto žalobcovi, takýto zásah nemožno v zmysle tejto judikatúry považovať za spoľahlivý a primeraný, keďže ukrajinský súdny systém neposkytuje požadované záruky nezávislosti a nestrannosti, a to ani z hľadiska judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“).

63 Podľa žalobcu skutočnosť, že Rada nemôže sama posúdiť vinu žalobcu alebo dôvodnosť vyšetrovaní, ktoré sú vedené voči nemu, ju nezbavuje povinnosti dodržať práva a zásady zaručené Chartou základných práv Európskej únie v rámci výkonu svojich právomocí a v dôsledku toho overiť, či a v akom rozsahu boli alebo sú jeho základné práva chránené na Ukrajine.

64 Dodržanie povinnosti Rady vykonať úplné a dôkladné preskúmanie a ubezpečiť sa, že každé rozhodnutie, ktoré ukladá reštriktívne opatrenie, bolo prijaté na dostatočne pevnom skutkovom základe, má v prejednávanej veci ešte väčší význam, vzhľadom na skutočnosť, že Ukrajina nie je členským štátom Európskej únie; politické odôvodnenie obvinení vznesených voči žalobcovi; neexistenciu podstatného vývoja v trestných konaniach, z ktorých vychádza zápis jeho mena na zoznam; neexistenciu vyváženého a spravodlivého rozhodovacieho postupu, ktorý predchádza vzneseniu obvinení na Ukrajine, ako aj lehotu, ktorou disponuje Rada na overenie dôkazov a informácií, ktoré odôvodňujú opätovný zápis mena žalobcu.

65 V odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu (pozri bod 52 vyššie) žalobca spresňuje, že odôvodnenie a riešenie prijaté Súdnym dvorom v rozsudku z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), má v prejednávanej veci značný význam, keďže okolnosti, ktoré mali za následok vznik preverovacej povinnosti Rady vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, sú v podstate rovnaké ako okolnosti, ktoré charakterizujú prijatie napadnutých aktov. Žalobca tak po prvé vytýka Rade, že vzhľadom na to, že sa domnievala, že nemá preverovaciu povinnosť, neoverila, či rozhodnutie ukrajinských orgánov, z ktorého mala v úmysle vychádzať pri ponechaní jeho mena na zozname, bolo prijaté pri dodržaní jeho práva na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu. Po druhé žalobca vytýka Rade, že v odôvodnení ponechania jeho mena na zozname neuviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že uvedené rozhodnutie ukrajinských orgánov bolo prijaté pri dodržaní uvedených práv. Navyše listy Rady zo 7. marca 2016 a 6. marca 2017, ktorými sa oznámilo žalobcovi obnovenie reštriktívnych opatrení, ktoré sa ho týkajú, neuvádzali takéto dôvody.

66 Rada namieta, že rozhodnutie zapísať meno žalobcu na zoznam a neskôr ho tam ponechať na základe informácií obsiahnutých v listoch GPU, spĺňa kritériá zápisu a vychádza z dostatočne pevného skutkového základu, ktorý umožňuje stanoviť, že voči žalobcovi sú vedené trestné konania z dôvodu sprenevery finančných prostriedkov.

67 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého GPU nevykazuje požadované súdne znaky nezávislosti a nestrannosti, Rada tvrdí, že vyšetrovanie v rámci prípravného konania, ktoré vedie GPU pod kontrolou súdneho orgánu, predstavuje fázu trestného konania. Navyše účel reštriktívnych opatrení by nebol dosiahnutý, ak by ich nebolo možné prijať voči osobám, voči ktorým sa vedie vyšetrovanie v rámci prípravného konania za účasť na trestných činoch, ako je tomu v prípade žalobcu.

68 V odpovedi na tvrdenie, podľa ktorého nemožno platne vychádzať z trestného konania bez toho, aby sa predtým overilo, v akom rozsahu boli chránené základné práva žalobcu na Ukrajine, Rada po prvé tvrdí, že žalobca nepreukázal, že jeho práva boli skutočne porušené. Po druhé z judikatúry nevyplýva,

že Rada má povinnosť overiť dodržanie práva na účinnú súdnu ochranu tretím štátom, ktorého súdny orgán vydal potvrdenia, z ktorých Rada vychádza pri prijatí reštriktívnych opatrení, ako sú opatrenia, o aké ide vo veci samej. Po tretie žalobca má stále právo na obhajobu v rámci trestných konaní vedených voči nemu a na konania pred SDEÚ, čo nebráni Rade, aby pred ukončením takýchto konaní, vychádzala z existencie prebiehajúcich konaní, keď rozhoduje o uložení reštriktívnych opatrení.

69 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu založené na neexistencii značného vývoja v trestných konaniach vedených proti nemu, Rada namieta, že podstatné je, že konania prebiehajú v čase prijatia napadnutých aktov a že takúto neexistenciu vývoja možno navyše pripísať žalobcovi, ktorý uteká pred spravodlivosťou.

70 Vo všeobecnosti Rada pripomína, že podľa judikatúry nie je povinná systematicky viesť vlastné vyšetrovania alebo vykonať overovanie s cieľom získať dodatočné spresnenia, keď pri prijímaní reštriktívnych opatrení voči osobám pochádzajúcim z tretích krajín, proti ktorým sa v nich vedie súdne konanie, vychádza zo skutočností získaných od orgánov týchto krajín. Takéto overenia sú potrebné len vtedy, keď sa získané informácie ukážu byť nedostatočné alebo nekonzistentné. Rada sa v prejednávanej veci domnieva, že dôvodnosť rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, ktoré sa týka žalobcu, účinne overila vzhľadom na ukrajinské trestné konania z dôvodu sprenevery finančných prostriedkov.

71 V odpovedi na písomnú otázku Všeobecného súdu (pozri bod 52 vyššie) Rada tvrdí, že aj keď to v zhrnutí dôvodov nespresnila, vedela, že súdne preskúmanie bolo na Ukrajine vykonané počas vedenia trestných vyšetrovaní proti žalobcovi. Z listov GPU spomenutých v bodoch 17, 18 a 24 vyššie totiž vyplýva, že na Ukrajine boli proti žalobcovi vydané viaceré súdne rozhodnutia, ako rozhodnutia o zhabaní jeho majetku nariadené súdom v obvode Pečersk (Kyjev), ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v Kyjeve o dočasnom vzatí do väzby. Skutočnosť, že právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu boli dodržané, ako aj účinne vykonané žalobcom, je okrem iného preukázané rozhodnutím uvedeného súdu v obvode Pečersk z 27. júla 2015, podľa ktorého vyšetrujúci sudca rozhodol v rámci trestných konaní vedených proti žalobcovi na verejnom pojednávaní a za účasti jeho advokátov vyhovieť žiadosti prokuratúry povoliť prokurátorovi viesť osobitné vyšetrovanie v rámci prípravného konania *in absentia*. To isté platí aj vtedy, pokiaľ ide o rozhodnutie toho istého súdu z 22. apríla 2016 čiastočne vyhovieť sťažnosti predloženej obhajcom žalobcu v súvislosti s údajným nezohľadnením žiadosti GPU, aby v rámci uvedeného konania bolo prijaté procesné opatrenie.

72 Podľa Rady tieto príklady preukazujú, že keď vychádzala z rozhodnutí ukrajinských orgánov uvedených v listoch GPU, mohla overiť, že boli prijaté pri dodržaní práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.

73 Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že súdy Únie majú pri preskúmaní reštriktívnych opatrení zabezpečiť v zásade úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie z hľadiska základných práv, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie, medzi ktorými sú uvedené okrem iného právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, body 20 a 21 a citovanú judikatúru).

74 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty základných práv vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, o ktoré sa opiera rozhodnutie zaradiť meno určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, alebo ho tam ponechať, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré má, pokiaľ ide o túto osobu, individuálny dosah, opiera o dostatočne silný skutkový základ. To predpokladá overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa uvedené rozhodnutie opiera, tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie uvedených aktov, podložené (pozri rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 22 a citovanú judikatúru).

75 Prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení, ako sú opatrenia stanovené v rozhodnutí 2014/119 a nariadení č. 208/2014 v znení zmien, prijatých voči osobe identifikovanej ako osobe zodpovednej za spreneveru finančných prostriedkov patriacich tretiemu štátu, v zásade vychádza z rozhodnutia orgánu tohto štátu, ktorý je v tejto súvislosti príslušný začať a viesť trestné vyšetrovanie týkajúce sa tejto osoby a trestného činu sprenevery verejných finančných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 25).

76 Aj keď podľa kritéria zápisu, akým je kritérium pripomenuté v bode 12 vyššie, Rada môže založiť reštriktívne opatrenia na rozhodnutí tretieho štátu, z povinnosti tejto inštitúcie dodržiavať právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu vyplýva povinnosť zabezpečiť dodržiavanie uvedených práv orgánmi tretieho štátu, ktoré prijali uvedené rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, body 26, 27 a 35).

77 V tejto súvislosti Súdny dvor spresňuje, že požiadavka, aby Rada overila, či rozhodnutia tretích štátoch, z ktorých má v úmysle vychádzať, boli prijaté pri dodržiavaní uvedených práv, má za cieľ zabezpečiť, že prijatie alebo zachovanie opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov sa uskutoční len na dostatočne pevnom skutkovom základe, a chrániť tak dotknuté osoby a subjekty. Rada tak môže konštatovať, že prijatie alebo zachovanie takýchto opatrení je založené na dostatočne pevnom skutkovom základe len po tom, čo sama overí, či pri prijatí rozhodnutia dotknutého tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať, sa dodržalo právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, body 28 a 34 a citovanú judikatúru).

78 Navyše, aj keď je pravda, že skutočnosť, že tretí štát je jedným zo štátov, ktoré pristúpili k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý bol podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDĽP“), predpokladá, že ESĽP vykoná preskúmanie základných práv zaručených EDĽP, ktoré v súlade s článkom 6 ods. 3 ZEÚ predstavujú všeobecné zásady práva Únie, táto skutočnosť však nemôže vylúčiť potrebu overenia pripomenutú v bode 77 vyššie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 36).

79 Súdny dvor takisto konštatoval, že Rada je povinná v zhrnutí dôvodov týkajúcich sa prijatia alebo zachovania reštriktívnych opatrení voči určitej osobe alebo určitému subjektu uviesť – hoci len stručne – dôvody, pre ktoré sa domnieva, že rozhodnutie tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať, bolo prijaté pri dodržiavaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Na to, aby Rada splnila svoju povinnosť odôvodnenia, jej tak prislúcha uviesť v rozhodnutí ukladajúcom reštriktívne opatrenia, že overila, že rozhodnutie tretieho štátu, na ktorom zakladá tieto opatrenia, bolo prijaté pri dodržaní týchto práv (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, body 29 a 30 a citovanú judikatúru).

80 Napokon, pokiaľ Rada pri prijatí alebo zachovaní reštriktívnych opatrení, o aké ide vo veci samej, vychádza z rozhodnutia tretieho štátu začať a viesť trestné konanie z dôvodu sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív dotknutou osobou, musí jednak zabezpečiť, že v čase prijatia uvedeného rozhodnutia orgány tohto tretieho štátu dodržali právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu osoby, voči ktorej sa vedie predmetné trestné konanie, a jednak musí uviesť v rozhodnutí, ktorým sa ukladajú reštriktívne opatrenia, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že uvedené rozhodnutie tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní týchto práv.

81 To, či Rada dodržala tieto povinnosti, treba skúmať z hľadiska týchto zásad vyplývajúcich z judikatúry.

82 V prvom rade treba pripomenúť, že voči žalobcovi boli uplatnené nové reštriktívne opatrenia prijaté napadnutými aktmi na základe kritéria zápisu uvedeného v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, ako bolo spresnené v rozhodnutí 2015/143 a v článku 3 nariadenia č. 208/2014, ako bolo spresnené

v nariadení 2015/138 (pozri body 12 a 13 vyššie). Toto kritérium stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov osôb, ktoré boli označené za zodpovedné za spreneveru verejných finančných prostriedkov vrátane osôb, voči ktorým ukrajinské orgány vedú vyšetrovanie.

83 Je nesporné, že Rada pri rozhodnutí o ponechaní mena žalobcu na zozname vychádzala zo skutočnosti, že žalobca bol osobou, voči ktorej „ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov“, čo bolo preukázané listami GPU z 3. septembra a 30. novembra 2015, pokiaľ ide o akty z marca 2016, a listami z 10. augusta a 16. novembra 2016, pokiaľ ide o akty z marca 2017.

84 Zachovanie reštriktívnych opatrení prijatých voči žalobcovi bolo teda rovnako ako vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), založené na rozhodnutí GPU začať a viesť trestné vyšetrovania týkajúce sa trestného činu sprenevery ukrajinských finančných prostriedkov.

85 V prvom rade treba pritom konštatovať, že odôvodnenie napadnutých aktov týkajúce sa žalobcu (pozri body 15, 20 a 26 vyššie) neobsahuje žiadny odkaz na skutočnosť, že Rada overila dodržanie práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu zo strany ukrajinských súdnych orgánov a že takáto absencia odôvodnenia preto predstavuje prvý náznak toho, že Rada takéto overenie nevykonala.

86 V druhom rade treba uviesť, že žiadna informácia obsiahnutá v takmer rovnakých listoch zo 7. marca 2016 (pozri bod 21 vyššie), pokiaľ ide o vec T-244/16, a zo 6. marca 2017 (pozri bod 27 vyššie), pokiaľ ide o vec T-285/17, neumožňuje domnievať sa, že Rada disponovala informáciami týkajúcimi sa dodržania predmetných práv ukrajinskými orgánmi, pokiaľ ide o trestné konania vedené voči žalobcovi, a o to menej, že by Rada posúdila takéto informácie, aby overila, či uvedené práva boli dostatočne dodržané ukrajinskými súdnymi orgánmi pri prijatí rozhodnutia začať a viesť proti žalobcovi trestné vyšetrovanie z dôvodu trestného činu sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív. V týchto listoch rovnako ako v liste vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 24), sa totiž Rada v podstate obmedzila na uvedenie toho, že listy GPU, ktoré boli predtým oznámené žalobcovi (pozri body 18 a 24 vyššie), preukazovali, že voči žalobcovi boli naďalej vedené trestné konania z dôvodu zneužitia verejných finančných prostriedkov alebo aktív. Navyše skutočnosť, že Ukrajina je medzi štátmi, ktoré pristúpili k EDĽP, na ktorú výslovne poukazuje Rada vo svojich listoch, ako aj vo svojich písomnostiach, nemôže vylúčiť potrebu overenia dodržania práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu (pozri bod 78 vyššie).

87 V treťom rade treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdila Rada, táto inštitúcia mala povinnosť vykonať uvedené overenie nezávisle od akéhokoľvek dôkazu poskytnutého žalobcom na preukázanie toho, že v prejednávanej veci jeho osobnú situáciu ovplyvnili problémy, ktoré uvádza v súvislosti s fungovaním ukrajinského súdneho systému. V každom prípade, aj keď žalobca opakovane tvrdil, predložením osobitných dôkazov, že ukrajinské súdne orgány nedodržali jeho právo na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu a že situácia pretrvávajúca na Ukrajine bola vo všeobecnosti nezlučiteľná s existenciou dostatočných záruk v tejto súvislosti, Rada nepreukázala, že overila dodržanie takýchto práv. Naopak Rada vo svojich písomnostiach opakovanie tvrdila, že nemala v tomto zmysle žiadnu povinnosť a že takúto povinnosť nemožno vyvodiť ani zo zásad vyplývajúcich z judikatúry v rozsudku z 26. júla 2017, Rada/LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583), na ktoré sa odvolával žalobca.

88 Vo štvrtom rade v odpovedi na otázku, ktorá sa týkala vplyvu rozsudku z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), na tieto veci, Rada uviedla len tvrdenia zhrnuté v bode 71 vyššie.

89 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že Rada pripúšťa, že odôvodnenie napadnutých aktov sa netýka otázky dodržania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu vo vzťahu k rozhodnutiu začať a viesť trestné konania, ktorými bolo odôvodnené zaradenie a ponechanie mena žalobcu na zozname.

90 Po druhé treba uviesť, že Rada tvrdí, že zo spisov v týchto veciach jasne vyplýva, že v priebehu trestných vyšetrovaní bolo na Ukrajine vykonané súdne preskúmanie. Konkrétne podľa Rady existencia viacerých súdnych rozhodnutí prijatých v kontexte trestných konaní vedených proti žalobcovi preukazuje, že keď vychádzala z rozhodnutia ukrajinských orgánov uvedeného v listoch GPU, mohla jednak overiť, že toto rozhodnutie bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, a jednak sa ubezpečila, že určitý počet súdnych rozhodnutí bol v rámci uvedených trestných konaní prijatý pri dodržaní týchto práv.

91 Všetky súdne rozhodnutia uvedené Radou pritom patria do rámca trestných konaní, ktoré odôvodnili zaradenie a ponechanie mena žalobcu na zozname a majú vo vzťahu k týmto konaniam len vedľajší charakter, keďže majú buď ochrannú, alebo procesnú povahu. Je pravda, že tieto rozhodnutia môžu podporiť tézu Rady týkajúcu sa existencie dostatočne pevného skutkového základu, t. j. skutočnosť, že v súlade s kritériom zápisu boli voči žalobcovi vedené trestné konania, ktoré sa okrem iného týkali sprenevery ukrajinských finančných prostriedkov alebo aktív. Z uvedených rozhodnutí však vyplýva, že nie sú ontologicky schopné samy osebe preukázať, ako tvrdí Rada, že rozhodnutie ukrajinských súdnych orgánov začať a viesť uvedené trestné konania, z ktorého v podstate vychádza ponechanie reštriktívnych opatrení voči žalobcovi, bolo prijaté pri dodržaní jeho práva na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.

92 V každom prípade Rada nie je schopná uviesť ani jednu písomnosť nachádzajúcu sa v spise ku konaniu, ktoré viedlo k prijatiu napadnutých aktov, z ktorej by vyplývalo, že preskúmala rozhodnutia ukrajinských súdov, na čo sa v súčasnosti odvoláva, a že na základe toho mohla dospieť k záveru, že právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu boli vo svojej podstate dodržané.

93 Nemožno teda dospieť k záveru, že informácie, ktoré mala Rada k dispozícii pri prijatí napadnutých aktov, jej umožnili overiť, že rozhodnutie ukrajinských súdnych orgánov bolo prijaté pri dodržaní uvedených práv žalobcu.

94 Navyše v tejto súvislosti treba taktiež uviesť, ako bolo spresnené v rozsudku z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), že judikatúru Súdneho dvora, podľa ktorej najmä v prípade prijatia rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, ako je rozhodnutie týkajúce sa žalobcu, Rade alebo Všeobecnému súdu neprináleží preskúmať dôvodnosť vyšetrovaní vedených na Ukrajine proti osobe, ktorej sa týkali tieto opatrenia, ale len overiť dôvodnosť rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov vo vzťahu k dokumentom, ktoré boli základom tohto rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 77; z 19. októbra 2017, Janukovyč/Rada, C-599/16 P, neuverejnený, EU:C:2017:785, bod 69, a z 19. októbra 2017, Janukovyč/Rada, C-598/16 P, neuverejnený, EU:C:2017:786, bod 72), nemožno vyložiť v tom zmysle, že Rada nie je povinná overiť, či rozhodnutie tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať pri prijatí reštriktívnych opatrení, bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 40 a citovanú judikatúru).

95 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy nie je preukázané, že Rada overila pred prijatím napadnutých aktov dodržanie práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu zo strany ukrajinských súdnych orgánov.

96 Za týchto okolností treba zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu bez toho, aby bolo potrebné skúmať iné žalobné dôvody a tvrdenia uvedené žalobcom, ako aj žiadosti o dôverné zaobchádzanie predložené Radou.

O trovách

97 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobcu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, ako aj rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno pána Viktora Fedorovyča Janukovyča ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánom, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.**

2. **Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pánovi Janukovičovi.**

Berardis Spielmann Csehi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 11. júla 2019.

Podpisy